

i lov om leje indeholdte bestemmelser påbyrde forhøjelse eller nedsættelse af lejen under iagttagelse af bestemmelser derom i vedtægterne. Ved den foreslåede ændrede affattelse af lovens § 28 udvides indenrigs- og boligministerens beføjelse efter § 21, stk. 2, til også at omfatte socialt byggeri, der er opført med lån i henhold til lov nr. 128 af 11. april 1933 og lov nr. 153 af 13. april 1938 med senere ændringer, for så vidt der er tale om foretagender, hvis vedtægter er godkendt i medfør af § 17 i loven af 30. april 1946.

Bestemmelsens sidste stykke tager sigte på sociale boligforetagender, hvis vedtægter ikke er godkendt i medfør af nævnte § 17 i 1946-loven. Man har som anført i betænkningen — på grund af den friere vedtægtsmæssige stilling, disse foretagender har — ikke ment at burde foreslå, at de undergives reglen i lovens § 21, 2. stk., men udvalget har fundet det tilstrækkeligt, at indenrigs- og boligministeren for disse foretagenders vedkommende får adgang til at tillade en forhøjelse af lejen og til senere igen at kræve lejen nedsat, hvis forholdene skønnes at tale derfor. Da andelsboligforeningerne kan forhøje boligafgiften for deres medlemmer uanset bestemmelsen i lov om leje, er disse foretagender ikke medtaget i bestemmelsens sidste stykke. For så vidt der i andelsboligforeninger, hvis vedtægter ikke er godkendt i medfør af § 17 i 1946-loven, måtte være foretaget udlejning af lejligheder, vil lejeforhøjelse i disse lejemål kun kunne ske i overensstemmelse med reglerne i lov om leje, jfr. udvalgets forslag §§ 73—78.

Til § 7 (§§ 20—36 f).

Der henvises til bemærkningerne i betænkningens afsnit C samt til bem. f. 1949.

Til § 29.

Svarer til f. 1949 § 29.

Til § 30.

Svarer til f. 1949 § 30.

Man har fundet det rimeligt, at boligafgiften eller lejen også i ejendomme, der ikke er parcel- eller rækkehuse, nedsættes med 10 pct. mere for familier med 7 eller flere børn, samt at overgrænsen for nedsættelsen for disse familier forhøjes med 100 kr.

Til § 31.

Svarer til f. 1949 § 31 (med de ændringer, der er omtalt i betænkningens afsnit C).

Til § 32.

Svarer til f. 1949 § 32 (med de ændringer, der er omtalt i betænkningens afsnit C).

Til §§ 33—36 a.

Svarer til f. 1949 §§ 34—36 b, idet f. 1949 § 33 foreslås udeladt under hensyn til, at det må findes rigtigst, at ændring af procentsatserne og maksimumsbeløbene vedrørende huslejenedsættelserne sker ved ændring i byggestøtteloven.

I § 33 er indføjet definitionen i loven af 1946 af begrebet børnerige familier, idet dette begreb efter det af udvalget stillede forslag fortsat vil have betydning.

Til § 36 b.

Svarer til f. 1949 § 36 c med den i betænkningens afsnit C omhandlede tilføjelse vedrørende kommunens ydelse af lån til visse mindrebedidlede til betaling af boligandel eller boligindskud, hvor andelen eller indskudet overstiger 7 kr. pr. m² lejlighedsareal.

Til § 36 c.

Svarer til f. 1949 § 36 d.

Til § 36 d og e.

Svarer til f. 1949 § 36 e og f, dog at man i § 36 d, stk. 2, har indføjet den i betænkningen nævnte bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen kan tillade, at invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, når særlige forhold i de enkelte tilfælde måtte tale derfor, får bolig i bygningerne for aldersrentemodtagere.

Til § 36 f.

Svarer til f. 1949 § 36 g med den i betænkningens afsnit C omhandlede ændring, hvorefter huslejenedsættelsen begrænses til det sociale byggeri og inden for dette til det fremtidige byggeri.

Efter f. 1949 § 36 g, stk. 4, gjaldt kravet om en maksimumsstørrelse for lejligheden ikke uden for bymæssige bebyggelser med over 1 000 indbyggere, fordi reglen her ville være urimelig på grund af det mindre udbud af lejligheder på landet. Når imidlertid nu bestemmelserne ændres til kun at gælde de boliger, der inden for det sociale boligbyggeri opføres specielt til aldersrentemodtagere m. fl., bør denne undtagelsesbestemmelse bortfalde, idet den jo først og fremmest tog sigte på den eksisterende boligmasse.